

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 175/19	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	3		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Sąd Okręgowy w K. z (...)			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącnego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w		

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1		M. B. (1)	Brał udział w pobicie	Opinie z badań DNA, w tym	606-610
2		D. Ł.	pokrzywdzonego	DNA B. pod	703-715
			Brał udział w pobicie	paznokciami	717-728
			pokrzywdzonego	oraz DNA	787-796
				pokrzywdzonego	805-822

				na ciele i odzieży oskarżonego;	828-850
				Ogłędziny miejsca zdarzenia i materiał fotograficzny;	122- 125 104-177 904-924 546-553
				Opinia z zakresu medycyny sądowej i zeznania biegłego	(...)- (...) 606-610 703-715
				Opinie z badań DNA w tym DNA pokrzywdzonego na ciele i odzieży oskarżonego;	717-728 787-796 805-822
				Zdjęcia opuchniętych dłoni;	828-850 104-177 66-71
				Ogłędziny miejsca zdarzenia i materiał fotograficzny;	81 904-924 546-553
				Opinia z zakresu medycyny sądowej i zeznania biegłego	(...)- (...)

**0.12.1.2.
Fakty uznane
za
nieudowodnione**

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1	M. B. (1)	Pokrzywdzony nie był w	DNA B. pod paznokciami	787-796	
2	M. B. (1)	stanie bronić się	pokrzywdzonego	104-177	

	D. Ł.	z uwagi na nietrzeźwość Pokrzywdzony został wyniesiony z domu przez oskarżonych	Ślady krwi na pokrywie silnika samochodu dostawczego i badanie DNA oraz ślady na podjeździe do domu oraz schodach wejściowych do niego	904-924	
0.12.2. Ocena dowodów					
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu			
1 i 2	Opinie z badań DNA, w tym DNA B. pod paznokciami pokrzywdzonego; Oględziny miejsca zdarzenia i materiał fotograficzny; Opinia z zakresu medycyny sądowej	Dowody materialne, wyczerpujące, jasne, bezwzględne, sporządzone przez kompetentne osoby lub instytucje, nie były podważane przez strony, poza kwestia wpływu nietrzeźwości na pokrzywdzonego.			
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy					

ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu	
2	Nietrzeźwość pokrzywdzonego, która ma wskazywać, że został wyniesiony z domu przez oskarżonych, bowiem nie mógł samodzielnie poruszać się.	Ślady krwi na pokrywie silnika samochodu dostawczego i badanie DNA, umiejscowienie ich na pewnej wysokości świadczą, że pokrzywdzony w chwili bicia musiał być w pozycji stojącej, a ślady krwi na schodach prowadzących do budynku, na kostce brukowej na jego podjeździe, wskazują, że w tych miejscach upadał on, a przy braku śladów np. w postaci rozmazanych plam krwi, łączących te miejsca świadczą, że nie był przeciągany po schodach i po	

		<p>kostce brukowej. Dopiero wspólnie był przeciągany przez oskarżonych do miejsca ujawnienia ciała denata, na co wskazuje ułożenie jego rąk, za które był trzymany w czasie przenoszenia, a opuszczone spodnie świadczą, że ocierały one o podłoże w czasie tej czynności. Warunki fizyczne pokrzywdzonego i bezwładność jego ciała nie pozwalały aby został przeniesiony w miejsce jego znalezienia przez jedną osobę.</p>			
<p>STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>					
Lp.	Zarzut				
	<table border="1" style="width: 100%; height: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;"></td> <td style="width: 50%;"></td> </tr> </table>			<p>#zasadny Obróńca oskarżonego</p>	

pominięcie

nie

M. # częściowo
B. # częściowo
(1) # częściowo
zarządzenia # częściowo
naruszenie: # częściowo
częściowo
1. # częściowo
przepisów # częściowo
postępowania # częściowo
art. # częściowo
7 # niezasadny
k.p.k. # częściowo
poprzez: # częściowo
a) # częściowo
zasadny
oparcie # częściowo
niezasadny
orzeczenia # częściowo
na # częściowo
wszystkich # częściowo
przeprowadzonych # częściowo
dowodach, # częściowo
a # niezasadny
w # częściowo
szczegółowości # częściowo
wobec # częściowo
częściowo
pominięcia # częściowo
zasadny
przebiegu # częściowo
wyników # częściowo
niezasadny
dowodu # częściowo
z # częściowo
wizji # częściowo
sa- # częściowo
dowej, # częściowo
b) # niezasadny
częściowo
fragmentów # częściowo
ustnej # częściowo
opinii # częściowo
zasadny
biegłego # częściowo
z # niezasadny
dziedziny # częściowo
medycyny # częściowo
sądowej # częściowo
w # częściowo
części, # częściowo
z # częściowo
której # częściowo
wynikało, # częściowo

że
doznane
przez
pokrzyw-
dzonego
urazy
nie
spowodowałyby
samoistnie
zejścia
śmiertelnego
poprzez
zaabsorbowanie
krwi
do
tchawicy
gardła
i
płuc,
gdyby
osoba
ta
była
przytom-
na,
że
nie
można
wykluczyć,
że
do
utrąty
przytomności
mogło
dojść
w
wyniku
upadku
pokrzywdzonego
ze
schodów
przed
domem,
w
którym
odbywała
się
alkoholowa
libacja,
a

także
że
nie
można
wykluczyć,
że
do
utrąty
przytomno-
ści
mogło
dojść
w
wyniku
tzw.
śpiączki
alkoholowej
z
uwagi
na
wysoki
stopień
alkoholowego
upojenia,
co
oznaczało
że
Sąd
dowolnie
bez
jakichkolwiek
do-
wodów
przyjął,
że
obaj
oskarżeni
pobili
pokrzywdzonego
wewnątrz
domu,
na-
stępnie
bili
go
gdzieś
w
pobliżu
samochodu
dostawczego,

skąd
wynieśli
go
poza
posesję,
jednocześnie
dopasowując
do
siebie
fragmenty
wyjaśnień
obu
oskarżonych,
które
dopasowują
się
„nowej do
koncepcji”
Sądu
poprzez
usta-
lenie,
że
M.
B.
(1)
relacjonuje
fakty
w
toku
postępowania
w
sposób
zmienny,
zmierając
do
uwolnienia
się
od
odpowiedzialności
karnej,
a
Sąd
może
zrekonstruować
stan
faktyczny
w
sposób
pozbawiający

poprzez

oskarżonego
ochrony
gwarantowanej
art.7
kpk:
2.
obrażę
przepisów
postępowania
tj.
art.
7
k.p.k.
w
wyniku
dokonania
błędów
w
ustaleniach
faktycznych:
a)
ustalenie,
że
oskarżeni
usuwali
śladę
przestępstwa
pomimo,
że
zdaniem
obrony
oskarżeni
posprzątaali
salon
po
pobiciu
w
związku
z
rozbitym
szkłem
i
ślądami
krwi
na
podłodze,
nie

poprzez

mieli
żadnych
intencji
żeby
ślady
te
w
rozumieniu
procesowym
usuwać,
bowiem
nie
zdawali
sobie
sprawy,
że
po-
krzywdzony
spadł
ze
schodów
i
leży
na
terenie
podwórza
posesji,
b)
ustalenie,
że
oskarżeni
ukryli
zwłoki
wynosząc
je
poza
posesję,
podczas
gdy
brak
w
sprawie
dowodu,
że
w
czasie
wynoszenia
K.

L
on
już
nie
żył,
a
zgromadzony
w
sprawie
materiał
dowodowy
dawał
pod-
stawę
do
przyjęcia,
że
wyniesienie
K.
L.
poza
posesję
zmie-
rzało
do
tego,
by
oskarżony
po
ocknięciu
się
nie
wrócił
i
nadal
nie
awanturował
się
wewnątrz
domu,
temu
celowi
miało
służyć
wyniesienie
K.
L-
ka,
zamknięcie
bramy

posesji
i
wypuszczenie
psa
z
kójca,
poprzez
pominięcie
tego
fragmentu
opinii
biegłego
K.,
z
którego
wynika,
że
policja
po-
pełniła
błąd
w
pierwotnej
fazie
znalezienia
zwiok,
ponieważ
nie
zbadano
tem-
peratury
otoczenia,
temperatury
zwiok,
nie
podano
stanu
zmian
ciała,
unie-
możliwiając
ustalenie
godziny
dokładnego
czasu
zgonu
i
tym
samym
faktycz-

ne
uznanie
przez
Sąd,
że
kwestia
ta
nie
ma
żadnego
znaczenia
dla
sprawy,
podczas
gdy
takie
znaczenie
w
sposób
oczywisty
miało,
pozwoliłoby
bowiem
odtworzyć
stan
faktyczny
w
sposób
bardziej
precyzyjny
bez
spekulatywnego
myślenia
na
niekorzyść
oskarżonych,
c)
ustalenie,
że
wersja
prezentowana
w
kolejnych
wyjaśnieniach
M.
B.
(1)
była

poprzez

w
istotnym
stopniu
niespójna
bądź
celowo
zmieniana
w
celu
uniknięcia
odpowiedzialności
karnej
i
obciążenia
odpowiedzialnością
drugiego
oskarżonego,
w
sytuacji
gdy
relacje
oskarżonego
były
zdaniem
obrony
konse-
kwentne
poza
drobnymi,
mało
istotnymi
zmianami,
które
były
dokonywane
nie
dlatego,
że
oskarżony
chciał
obciążyć
Ł.,
bo
jego
wina
wydawała
mu
się
oczywista,
tylko

dłatego
że
w
miarę
upływu
czasu
oskarżony,
który
nie
po-
siadał
amnezji,
nie
miał
amnezji
alkoholowej,
potrafił
uszeregować
sobie
prze-
bieg
zdarzenia
i
odpowiadając
na
pytania,
prezentować
bardziej
precyzyjną
ale
konsekwentną
wersję
przebiegu
całego
zajścia,
a
relacje
te
poświadczone
były
m.in.
zeznaniem
sasiadów,
zeznaniem
strażnika
miejskiego,
zeznaniem
pierwszego
przybyłego
na

poprzez

miejsce
policjanta,
choćby
w
tym
zakresie,
że
oskarżony
bał
się
wejść
do
domu
i
czekał
na
policję
przed
swoją
posesją,
d)
pominięcie
przy
ocenie
dowodów
z
wyjaśnień
oskarżonych,
że
oskarżony
Ł.
przy
spotkaniu
z
przybyłym
na
miejsce
zdarzenia
policjantem
oświadczył,
że
niczego
nie
pamięta
z
uwagi
na
upojenie

alkoholowe
i
tego
ty-
pu
wiedzę
przekazywał
w
późniejszych
swoich
relacjach
oświadczając,
że
nie
pamięta
szczegółów,
że
mogło
być
tak
jak
relacjonuje
M.
B.
(1),
przy
czym
co
istotne
tego
typu
oświadczenie
oskarżony
złożył
także
w
przebiegu
konfrontacji
z
oskarżonym
Ł.,
e)
przyjęcie
za
kluczowe
w
rekonstrukcji
materiału

poprzez

dowodowego,
że
pokrzywdzony
w
czasie
zajścia
był
tak
pijany,
że
nie
mógł
się
w
ogóle
poruszać,
a
zatem
nie
mógł
także
wyjść
z
domu
z
powołaniem
się
na
ustną
opinię
bie-
głego
z
rozprawy,
podczas
gdy
taka
teza
z
opinii
biegłego
przekraczała
zakres
zlecenia
biegłego,
a
przede
wszystkim
była
wyrwanym

fragmentem
relacji
bie-
głego
w
odpowiedzi
na
zupełnie
inne
pytanie
zadawane
przez
obrońcę,
z
po-
minięciem
tego,
że
biegły
K.
nie
zajmował
się
stopniem
upojenia
po-
krzywdzonego
i
jego
możliwością
poruszania
się
a
nadto
w
sytuacji
gdy
z
do-
świadczenia
życiowego
wynika,
że
przy
tak
podobnym
stopniu
upojenia
alko-
holowego

są
osoby,
które
poruszają
się
samochodami
a
rekordziści
dwukrot-
nie
nawet
przekraczali
stopień
upojenia
alkoholowego
K,
L,
posiadając
oczywiście
zaburzone
możliwości
mówienia
czy
też
chodzenia,
ale
poruszając
się
i
przemieszczając
się
przy
okazji
różnego
rodzaju
policyjnych
kontrolach,
3.
poprzez
naruszenie
art.
5
§
2
k.p.k.
stanowiącego
zasadę,
że
wszelkie

wąt-
pliwości
istniejące
w
sprawie
należy
rozstrzygać
na
korzyść
oskarżonego
po-
przez
niezastosowanie
tej
reguły
pomimo
przyjęcia
przez
Sąd
bardzo
ryzy-
kownej
konkurencyjnej
wersji,
opartej
na
wyjątkowo
słabych
przesłankach
do-
wodowych,
tworząc
nową
wersję,
bez
żadnego
bliższego
uzasadnienia,
z
po-
wołaniem
się
jedynie
na
stwierdzenie
biegłego,
że
stan
upojenia
L

	<p> mógł wskazywać na niemożność przemieszczenia się tej osoby w czasie zaj- ścia. </p>	
<p> Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny </p>		
<p> 1.a- wizja lokalna nie przyniosła żadnego przełomu dowodowego, mającego ekskulpować oskarżonego M. B. (1), zwłaszcza mając na względnie inne dowody, obciążające oskarżonych w postaci badań DNA, w tym na odzieży oskarżonych, śladów zabezpieczonych w toku oględzin i materiału fotograficznego obrazującego </p>		

także ich umiejscowienie,

1.b- ślady krwi przed domem, na jego podjeździe, schodach prowadzących do niego, masce samochodu dostawczego wskazują, że pokrzywdzony był na nogach, stał, dowody z badań DNA zabezpieczone na ciałach oskarżonych, w toku, których ujawniono DNA pokrzywdzonego oraz opuchnięta ręce [kostki pięści] oskarżonego D. Ł. wskazują, że obaj oskarżeni bili pokrzywdzonego, a mechanizm skutku śmiertelnego w postaci śpiączki alkoholowej, jest spekulacją, ale nie popartą żadnym miarodajnym dowodem, abstrahującą od dowodów, wskazujących na wspólny udział oskarżonych w pobiciu, nadto wykazane poruszanie się i czynności

obronne
pokrzywdzonego
wyklucza ją,

2.a- kwestia
usuwania
śladów pobicia
w mieszkaniu,
ma charakter
wtórny i to
samo w sobie
w żaden sposób
nie przesądza o
odpowiedzialności
karnej
oskarżonych, ani
jej nie wyklucza,

2.b- Sąd I
instancji nie
wskazał w
ustaleniach
faktycznych, że
oskarżeni
wynieśli
wspólnie już
nieżyjącego
pokrzywdzonego,
brak ustalenia
czasu zgonu, w
tej sytuacji, nie
ma znaczenia,
skoro oskarżeni
pobili
pokrzywdzonego
w taki sposób
i z taką
intensywnością,
że spowodowało
to wybicie dwóch
zębów, złamanie
kości nosa,
twarzoczaszki,
obrzęk mózgu,
złamanie dwóch
żeber, krwotok i
uduszenie skoro
pozostawili go w
pozycji leżącej i
to w pozycji

na wznak, co
realnie i
obiektywnie
mogło
prowadzić [w
rzeczywistości
prowadziło] do
spływania krwi
do dróg
oddechowych i
płuc, powodując
uduszenie się
pokrzywdzonego,

2.c- wersja
oskarżonego M.
B. (1), że nie
brał udziału w
pobicu, nie ma
cech
wiarygodności,
co do samego
mechanizmu
pobicia
pokrzywdzonego
i co z nim
zrobiono po
pobicu,
albowiem stoi to
w sprzeczności
z dowodami w
postaci wyników
badań DNA i
ujawieniu DNA
pokrzywdzonego
na ciałach
oskarżonych
oraz
oględzinami
ciała
oskarżonego D.
Ł.,
zobrazowanymi
materiałem
fotograficznym,
zwłaszcza jego
opuchniętych
dłoni, przede

wszystkim
prawej,

2.d- niepamięć
oskarżonego D.
Ł. o zdarzeniu i
niewykluczenie,
że mógł brać
udział w pobiciu
pokrzywdzonego,
nie ma znaczenia
ponieważ, jego
udział w tym
zdarzeniu, został
przesądzony
[wykazany]
dowodami w
postaci badań
DNA i ujawnieniu
DNA
pokrzywdzonego
na jego ciele,
śladami pobicia
na jego pięściach
[opuchnięte
kostki pięści,
zwłaszcza prawej
ręki],

2.e- częściowo
zasadny, w
części, w której
wskazano, że
błędnie Sąd I
instancji przyjął,
że
pokrzywdzony
był tak
nietrzeźwy, że
nie mógł się
poruszać,
albowiem
umiejscowienie
na wysokości
śladów krwi
na pokrywie
samochodu
dostawczego
świadczą, że
w chwili bicia

musiał być w pozycji stojącej, a ślady krwi na schodach prowadzących do budynku, na kostce brukowej na podjeździe do domu wskazują, że w tych miejscach upadał, przy braku śladów łączących te miejsca świadczy to, że nie był przeciągany po schodach i po kostce brukowej,

3.- Sąd I nie powziął żadnych wątpliwości z urzędu, a także nie było takich, które należałoby powziąć w toku postępowania odwoławczego, finalnie interpretować je zgodnie z w/w dyrektywą prowadzącą do uniewinnienia oskarżonych, z kolei odmienna ocena co do powyższych kwestii [motoryki pokrzywdzonego, jego zdolności przemieszczania się, z uwagi na jego nietrzeźwość] nie prowadzi do wątpliwości,

których nie da się wyjaśnić, które należałoby rozstrzygać na ich korzyść.		
Wniosek		
Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego M. B. (1) od zarzucanego mu czynu.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Niezasadność zarzutów, prowadziła do nieuwzględnienia wniosku apelacji, a częściowe uwzględnienie zarzutu 2.e-samo w sobie nie mogło prowadzić do jego uwzględnienia.		
Lp.	Zarzut	
	Obrońca oskarżonego D. Ł. zarzucił:	# zasadny # częściowo zasadny

- błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, mogący mieć wpływ na treści wyroku w zaskarżonej części, a polegający na dowolnym ustaleniu, że oskarżony D. Ł. dokonał zarzucanego mu czynu, podczas gdy sami oskarżyciele posiłkowi wskazywali, że oskarżony był bardzo pijany, spał w innym pokoju, zaś z zeznań wielu osób wynikało, że zarówno trzy miesiące przed zdarzeniem, jak i w jego trakcie konflikt z pokrzywdzonym miał oskarżony B., który był w znacznie lepszej formie psychofizycznej od oskarżonego Ł.;	# niezasadny # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
- obrazę przepisów postępowania, tj. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k., mającą istotny	

wpływ na treść rozstrzygnięcia w zaskarżonej części, a polegającą na dowolnej ocenie wyjaśnień oskarżonego Ł., który w czasie zdarzenia spał, został obudzony przez policjanta i był wyraźnie zaskoczony, zachowywał się spokojnie, nie był nerwowy, nie miał z pokrzywdzonym żadnego konfliktu, a tym samym motywu do popełnienia zarzucanego mu czynu;

- obrazę przepisu postępowania tj. art. 170 § 1 pkt 1, 3 i 5 k.p.k. w zw. z art. 167 k.p.k. w zw. z art. 193 § 1 k.k. w zw. z art. 6 k.p.k., mającego istotny wpływ na treść orzeczenia w zaskarżonym zakresie, a polegającą na bezzasadnym nieuwzględnieniu wniosku oskarżonego w przedmiocie przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego z dziedziny psychofizjologicznych

	<p>procesów organizmu człowieka przy wykorzystaniu w trakcie badania wariografu na okoliczność ustalenia, jakie były reakcje oskarżonego w trakcie badania na zadawane mu pytania i czy te reakcje wskazują na odbiegający od normy poziom reakcji pytań oraz biegłego z dziedziny psychologii względnie psychiatrii na okoliczność ustalenia czy oskarżony posiada skłonność do konfabulacji, szczególnie przy procesie poszlakowym, braku bezpośredniego dowodu mającego świadczyć o sprawstwie oskarżonego, czym pozbawiono go w zasadzie prawa do obrony;</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny,</p>			

częściowo zasadny albo niezasadny	
<p>Nietrzeźwość pokrzywdzonego nie wykluczała jego pobicia, udział oskarżonego w pobicu potwierdzają badania DNA i ślady DNA pokrzywdzonego ujawnione na ciele oskarżonego, ślady opuchniętych kostek pięści oskarżonego świadczą o zadawaniu ciosów ofierze właśnie przez oskarżonego D. Ł., co zadaje kłam wersji, że oskarżony tylko spał i nie uczestniczył w pobicu pokrzywdzonego.</p> <p>Treść ekspertyzy wariograficznej, o jakiej stanowi art. 199a k.p.k., dowodzi wyłącznie tego, jakie były reakcje organiczne oskarżonego na określone zadawane mu pytania, które to reakcje</p>	

odzwierciedlają
stosunek
emocjonalny
strony biernej
procesu do
danych zdarzeń.
Dowód z
ekspertyzy
wariograficznej
nie może być
dopuszczony w
celu "oceny
wiarygodności
wyjaśnień
oskarżonego",
zaś wyniku tej
ekspertyzy nie
należy
postrzegać w
kategoriach
ekspertyzy
wariograficznej,
o jakiej stanowi
art. 199a k.p.k.
Badania
dopuszczone w
postępowaniu
karnym na
podstawie art.
192a k.p.k. mają
wyłącznie
charakter badań
eliminacyjnych,
które mogą być
przeprowadzane
tylko w celu
ograniczenia
kręgu osób
podejrzanych
lub ustalenia
wartości
dowodowej
ujawnionych
śladów, a w
żadnym zaś
wypadku nie
mogą być one
dowodem
przeciwko
osobie, która

uzyskała status podejrzanego, nie mówiąc już o osobie mającej status oskarżonego. o jakiej stanowi art. 199a k.p.k., zaś wyniku tej ekspertyzy nie należy postrzegać w kategoriach dowodu sprawstwa lub braku sprawstwa oskarżonego. Wynik takiego badania nie mógłby jako jedyny świadczyć o sprawstwie albo niewinności i musiał być oceniany poprzez inne dowody uzyskane w sprawie, a te inne dowody, przywołane wcześniej, wskazują na sprawstwo oskarżonego.

Wniosek

Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku Sądu I instancji poprzez uniewinnienie oskarżonego od przyjętego przez

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

<p>Sąd I instancji czynu w pkt 2, ewentualnie o przyjęcie kwalifikacji prawnej czynu oskarżonego z art. 162 par. 1 k.k.;</p> <p>ewentualnie o uchylenie wyroku Sądu I instancji w zaskarżonej części i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.</p> <p>Nadto wniósł o zasądzenie od Skarbu Państwa na jego rzecz zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu przed Sądami obu instancji, jak również w postępowaniu przygotowawczym, które nie zostały uiszczone nawet w części, według norm przepisanych.</p>	
<p>Zwiążle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>	

<p>Niesłuszność zarzutów prowadzi do uznania, że wnioski są niezasadne w pełnym zakresie.</p>			
Lp.	Zarzut		
	<p>Pełnomocnik oskarżycieli posiłkowych w apelacji zarzucił::</p> <p>I. naruszenie przepisów postępowania mogące mieć istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia tj.:</p> <p>1. art. 4 i 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. - poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów w niniejszej sprawie i uznanie, że w świetle zebranych dowodów nie można było ustalić, który z oskarżonych biorących udział w pobiciu wywołał skutek w postaci śmierci pokrzywdzonego, podczas gdy</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p>	

zamiar sprawców biorących udział w pobicu skierowany był na spowodowanie śmierci co potwierdzają:	# częściowo zasadny # niezasadny
- dowód z opinii biegłego J. K., z której wynika, iż stan nietrzeźwości pokrzywdzonego nie pozwalał mu na aktywny udział w bójce i tym samym ucieczkę z domu B., co wskazuje na to, że oskarżeni zadawali liczne ciosy także obutą stopy po całym ciele głównie bijąc nieprzytomnego pokrzywdzonego w okolicach głowy, twarzy, nie przestając zadawać ciosów po wyrzuceniu ciała pokrzywdzonego na zewnątrz domu, a to świadczy o tym, iż chcieli dokonać zabójstwa pokrzywdzonego chociażby w zamiarze ewentualnym,	

- dowód z wyjaśnień oskarżonych, którzy pomimo świadomości, że pokrzywdzony jeszcze żył działając wspólnie pozostawili go na dworze udając się do domu kontynuować libację alkoholową nie wzywając pogotowia a następnie przenieśli rozebrane ciało pokrzywdzonego do lasu.

2. art. 4 i 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez brak wnikliwej analizy rzeczowego materiału dowodowego zebranego w sprawie i błędnego uznania, że oskarżeni działali wspólnie i w porozumieniu dającym podstawę do skazania ich za popełnienie przestępstwa z art. 158 § 3 k.k., w sytuacji gdy nie znajduje to potwierdzenia w

zgromadzonym
materiale
dowodowym,
bowiem
charakter
ciosów, ich
brutalność oraz
stan
pokrzywdzonego
świadczy o
zamiarze
zabójstwa, a
nie wyłącznie
pobicu ze
skutkiem
śmiertelnym, co
w konsekwencji
doprowadziło
Sąd I instancji
do :

II. naruszenia
przepisów prawa
materialnego tj.:

3. art. 158
k.k. polegająca
na uznaniu,
że zachowanie
oskarżonych
wyczerpało
znamiona
przestępstwa z
art. 158 §
3 k.k., podczas
gdy faktycznie
oskarżeni
zadając liczne
ciosy
nieprzytomnemu
pokrzywdzonemu
i powodując
obrażenia
skutkujące jego
zgonem poprzez
uduszenie w
wyniku aspiracji
krwi do dróg
oddechowych z
zamiarem

pozbawienia
życia tego
pokrzywdzonego,
względnie, co
najmniej na
skutek taki się
godzili, a więc
dopuszcili się
zbrodni
zabójstwa
określonej w art.
148 § 1 k.k.;

nadto
naruszenie :

4. art. 46 §
2 k.k. poprzez
brak orzeczenia
nawiązki wobec
R. L. - który
doznał krzywdy
wyrządzonej na
skutek
przestępstwa
tracąc prawo
do posiadania
obojga rodziców.

III. ewentualnie
w przypadku
nieuwzględnienia
powyższego
zarzutu

5. na podstawie
art. 438 pkt 4
k.p.k. zarzucam
rażącą
niewspółmierność
wymierzonej
oskarżonemu M.
B. (2) kary 8
lat pozbawienia
wolności za
przypisane mu
przestępstwo
opisane w pkt
1, podczas gdy
prawkłowa
ocena

zgromadzonego
materiału
dowodowego, a
także dyrektywy
wynikające z
art. 53 k.k.
przemawiają za
orzeczeniem
wobec niego
surowszej kary
w granicach
ustawowego
zagrożenia
przypisanego w
art. 158 § 3 k.k.

6. na podstawie
art. 438 pkt 4
k.p.k. zarzucam
rażącą
niewspółmierność
wymierzonej
oskarżonemu D.
Ł. kary 10
lat pozbawienia
wolności za
przypisane mu
przestępstwo
opisane w pkt
1, podczas gdy
prawidłowa
ocena
zgromadzonego
materiału
dowodowego, a
także dyrektywy
wynikające z
art. 53 k.k.
przemawiają za
orzeczeniem
wobec niego
surowszej kary
w granicach
ustawowego
zagrożenia
przypisanego w
art. 158 § 3
k.k. - przy

	uwzględnieniu art. 64 § 2 k.k.		
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
I.1. 1 tiret-biegły z zakresu medycyny sądowej słusznie uznał, że nie da się ustalić, który z oskarżonych zadał poszczególne ciosy, które analizowane łącznie, jak i osobno nie prowadziły samoczynnie do śmierci pokrzywdzonego, przy czym oskarżeni nie mieli motywów do zabicia pokrzywdzonego, znali go towarzysko, często prowadzili wspólne spotkania alkoholowe, a ewentualna z nim sprzeczka nie była dostatecznym samoistnym motywem do dokonania zabójstwa. Wyniesienie			

pokrzywdzonego
poza teren
posesji nie
wskazuje na
zamiar pozbycia
się ciała i ukrycia
zdarzenia,
obrazują na
to oględziny z
miejsca
ujawnienia
zwłok i materiał
fotograficzny
odnoszący się
do tego, który
unaoczni, że
ciało zostało
wyniesione, ale
w żaden sposób
nie zostało
ukryte przez
osobami
trzecimi. Ślady
krwi na
pokrywie silnika
samochodu
dostawczego i
badanie DNA,
ich
umiejscowienie
na wysokości
świadczy, że
w chwili bicia
pokrzywdzony
musiał być w
pozycji stojącej,
a ślady krwi
na schodach
prowadzących
do budynku, na
kostce brukowej
wskazują, że w
tych miejscach
upadał, przy
braku śladów
łączących te
miejsca
świadczą, że nie
był przeciągany
po schodach

i po kostce brukowej. Ślady DNA oskarżonego M. B. (1) pod paznokciami pokrzywdzonego świadczą, że mógł się on bronić przed zadawanymi ciosami. Pozostawienie pokrzywdzonego przez oskarżonych, z pobitą dotkliwie twarzą, z licznymi złamaniami kości, z widocznymi zwłaszcza krwawymi obrażeniami twarzy, w pozycji leżącej, na wznak, samo w sobie nie mogło prowadzić do przyjęcia, że mieli oni zamiar dokonania zabójstwa, albowiem ewentualne intensywne krwawienie nie pozwalało nawet na kategoriyczne i niebudzące wątpliwości przyjęcie przewidywania i godzenia się na śmierć pokrzywdzonego, ale dawało z powinnością, mając na

względnie wiek
oraz
doświadczenie
życiowe
oskarżonych,
przyjęcie
przewidywania
możliwości
[świadoma
nieumyślność]
wystąpienia
skutku w postaci
śmici
pokrzywdzonego,
co było
determinowane
ogólną
obiektywną,
racjonalną
prawidłowością,
nie
wykraczającej
poza typową i
normalną
możliwość
przewidywalności,
z której wynika,
że ciecz [krew]
spływając, w
przypadku
człowieka
leżącego na
wznak, może
prowadzić do
śmierci, w
efekcie aspiracji
jej do dróg
oddechowych i
płuc, następnie
prowadząc do
uduszenia, jeżeli
na czas nie
zapobiegnie się
temu.

I.1. 2 turet-
ślady krwi na
pokrywie silnika
samochodu
dostawczego i

badanie DNA, i ich umiejscowienie na wysokości świadczy, że w chwili bicia pokrzywdzony musiał być w pozycji stojącej, a ślady krwi na schodach prowadzących do budynku, na kostce brukowej wskazują, że w tych miejscach upadał, przy braku śladów łączących te miejsca świadczą, że nie był przeciągany po schodach i po kostce brukowej,

I.2-- jak w odnośnik 1. 1 tiret,

II.3.- jak w odnośniku 1. 1 tiret,

II.4.-
zasądzenie
nawiązki na rzecz R. L. (syna pokrzywdzonego) nie było zasadne, albowiem pokrzywdzony w chwili śmierci nie pracował był na utrzymaniu żony, a w/w syn jest samodzielny zawodowo i finansowo, a więc przedmiotowe

zdarzenie,
zwłaszcza jego
skutek, nie
pogorszyło
sytuacji
materialnej
ewentualnego
uprawionego
skoro nie uległa
ona w sposób
znaczny
pogorszeniu.

III.5- zasadny
w odniesieniu
do oskarżonego
M. B. (1)
słuszny zarzut
prowadzący do
podwyższenia
kary, albowiem
po zdarzeniu
oskarżony,
broniąc się,
chciał uniknąć
odpowiedzialność
karną kosztem
innej osoby,
wskazując na
jej wyłączne
sprawstwo,
kreując nawet
określone
dowody, w
postaci pójścia
do sąsiadów
po zdarzeniu,
przekazaniu im
informacji o
wyłącznym
udziale drugiego
z oskarżonych,
co również
sugerował
przybyłym na
miejsce
funkcjonariuszom
odpowiednich
służby, a więc
przekroczył

<p>granice dopuszczalnej procesowej obrony,</p> <p>III.6- w odniesieniu do oskarżonego D. Ł. represja adekwatna do jego zachowania, właściwie oceniona przez pryzmat oceny społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu, z uwzględnieniem działania jego w warunkach recydywy.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:</p> <p>1. zmianę kwalifikacji prawnej zarzucanego czynu w pkt. 1 wyroku z art. 158 § 3 k.k. na art. 148 § 1 k.k.</p> <p>2. zmianę kwalifikacji prawnej zarzucanego czynu w pkt. 2 wyroku z art. 158§3 k.k. w zw. z art. 64§2 na art. 148 § 1 k.k.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

i w konsekwencji
powyższego o:

3. zmianę
zaskarżonego
orzeczenia w pkt
1 i 2 poprzez
wymierzenie
wobec
oskarżonych na
podstawie art.
148 § 1
k.k. kary 25
lat pozbawienia
wolności.

4. na podstawie
art. 46 § 2
k.k. orzeczenie
wobec
oskarżonych
nawiązki na
rzecz R. L. w
kwocie po (...)
złotych

ewentualnie w
przypadku
nieuwzględnienia
wniosków
zawartych w
pkt III. 7.1
do III. 7.3.
o wymierzenie
oskarżonym
kary
pozbawienia
wolności w
maksymalnej
wysokości
ustawowej, przy
uwzględnieniu
wobec D. Ł. art.
64 § 2 k.k.
pozwalającego
na orzeczenie
kary do górnej
granicy
ustawowego
zagrożenia

<p>zwiększonego o połowę oraz orzeczenie wobec oskarżonych nawiązki na rzecz R. L. w kwocie po (...) złotych</p> <p>ewentualnie</p> <p>5. uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w K. do ponownego rozpoznania.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>	
<p>Z uwagi na niezasadne zarzuty, poza zastosowaną represją karną wobec oskarżonego M. B. (1), wnioski nie mogły być uwzględnione.</p>	
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	

1.	<p>Konieczność doprecyzowania, wypełnienia znamion przestępstwa z art. 158§3 k.k., przez wskazanie, że oskarżeni przewidywali możliwość wystąpienia skutku w postaci zgonu pokrzywdzonego, który pozostawał w związku przyczynowym z ich zachowaniami, mając na względzie zadanie mu, zwłaszcza, ciosów w twarz, które doprowadziły do licznych złamań, wybitcia zębów, a więc krwawiących obrażeń, które skutkowały spływaniem krwi i zaleganiem jej w drogach oddechowych i płucach pokrzywdzonego leżącego na wznak, prowadząc do uduszenia.</p>	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		

<p>Konieczność doprecyzowania, wypełnienia znamion przestępstwa z art. 158§3 k.k.</p>		
<p>5. ZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>0.11.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>0.1W pozostałym zakresie utrzymano w mocy wyrok, poza zakresem represji karnej zastosowanej wobec oskarżonego M. B. (1) oraz zmianą dokonaną z urzędu, w zakresie doprecyzowania znamion przestępstwa z art. 158§3 k.k.</p>		

Związłe o powodach utrzymania w mocy	
Jak powyżej to wykazano, analizując postawione zarzuty, które zasadniczo były nietrafne.	
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany
0.0.1W zakresie represji karnej zastosowanej wobec oskarżonego M. B. (1) oraz zmianą dokonaną z urzędu, w zakresie doprecyzowania znamion przestępstwa z art. 158§3 k.k.	
Związłe o powodach zmiany	
Konieczność doprecyzowania znamion oraz niedostateczne	

represja karna wobec M. B. (1)			
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy			

prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięzłe powodach uchylenia	o	
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
3 i 4	Z uwagi na konieczność odbycia przez oskarżonych kilkuletnich kar pozbawienia wolności, względy słuszności były	

podstawą do
zwolnienia ich z
kosztów
sądowych.

O kosztach
zastępstwa
procesowego
orzeczono
zgodnie z
rozporządzeniem
Ministra
Sprawiedliwości
z 3 października
2016 r. w
sprawie
ponoszenia
przez Skarb
Państwa
kosztów
nieopłaconej
pomocy prawnej
udzielonej z
urzędu (Dz.U.
2016. 1714).

7. **PODPIS**

G. N. M. T. M. K.